

להקשיב לאבא

ניר נצר | שיר

אך לטבע, אבא, חידות גדולות מאתנו.
חידות שעליהן אנחנו יכולים רק לתהות בשקט.

מקומות שבהם רגליו לא יוכלו לדרוך.
חידות שלא נוכל להבין
מחשבות שממלאות את לבנו פחד.
כן אבא, גם אני מפחד מהבלתי פתור.

אבל ... בתור מקשיב מקצועי לטבע אני יודע,
ואתה ודאי יודע כמוני
שבאורח פלא הוא פועל כמו שעון.
הכול זורם במעגליות מושלמת
וגם אם אין עדיין אדם שפתר את החידה,
על אופי חוקיו של הטבע
אני סומך עליו שידאג לך.
כמו שהוא דואג לאזן את כל שאר הדברים.

שנינו מקשיבים לטבע כבר שנים
למדתי לוותר, ושאין טעם לדאוג
ולמדתי לשחרר ולמדתי להיות.

אז אבא,
בבוא העת
עצום את העיניים
ותנשום עמוק.

תקשיב שוב לשקט אבא
תיהנה משירת הימים
אנחנו חלק מהטבע
חלק ממאזן החיים

ותמיד תדע
שיש כאן מישהו שמקשיב לך.

אבא,
עצרתי לרגע לחשוב איך אזכור אותך.
מהי התמונה הראשונה שאני רואה,
כשאני חושב על אבא שלי.

והנה אני רואה אותך יושב שם,
איפשהו בזווית העין
ומקשיב לעולם שמסביבך.

מאזין לתנועה ואיך בטבעיות הדברים מתנהלים.
בית, משפחה, צרות במדינה,
או סתם לעץ שמופץ לשלום
כשעוזבת אותו להקת ציפורים.
עד כמה הטבע שקט ומקסים.

ודאי חשבת כבר כמה מדהים
שהטבע ברא מתוכך חיים שונים.
יש בינינו כל כך הרבה יגודים, אבא.
אבל בכל זאת תמיד מפתיע אותי
כשאני רואה חלקים ממך בי.

אם אני זוכר נכון משיעורי הביולוגיה,
מה שאני מרגיש אכן נכון
חלקים ממך הלכו למקומות רחוקים שלא הכרת,
חלקים ממך פתרו שאלות שלא ידעת על קיומן
חלקים ממך למדו לאהוב אהבה אחרת.

אתה חיוכת את אותם חלקים לגדול ולהתפתח,
אתה זה שלימד אותי לשחק שח,
וללכת, ולזהות אנשים טובים.
לקחתי חלקים ממך למקומות שתמיד סקרנו אותך.
ומשם המשכתי לצמוח
חלקים ממך הם מי שאני.